

[Lorentzen.]

undret over at høre, at det ærede medlem hr. Strøm mente, at det ikke skulle være nogen hjælp for arbejdsløhedskasserne at få 10 mill. kr., men det var vel heller ikke helt meningen, for det er jo det, lovforslaget handler om. Men det formål, som lovforslaget har, er direkte i modstrid med f. eks. § 13, stk. 5, som den blev ændret under det ærede medlem hr. Strøms ledelse som socialminister. Da blev det nemlig bestemt, at kontingentet af den gennemsnitlige årsfortjeneste skulle sættes op fra 3 til 3,5 pct., hvis man ville opnå maksimums-understøttelse. Da jeg jo ikke deltog i behandlingen i 1950, har jeg læst meget nøje, hvad ærede medlemmer sagde dengang, og jeg har med glæde noteret mig, at ordføreren for udvalget, det ærede medlem hr. Leonhard Hansen, sagde ved lovforslagets anden behandling i dette høje ting den 23. maj, at forudsætningen for, at tilskudsreglerne kunne gennemføres, ønskede udvalget at fremhæve som værende den,

„at de anerkendte arbejdsløhedskasser herefter bestræber sig for at føre en sådan kontingentpolitik, at kassernes indtægter og udgifter kan balancere“.

Det ærede medlem hr. Strøm brugte vist også dette citat og er forsåvidt enig med os andre om dette spørgsmål, men jeg er ikke sikker på, at han helt drager de samme konsekvenser. Jeg vil nu ikke gentage diskussionen, der gik forud for den meget betydelige og for både stat og kommuner økonomisk krævende ændring, der blev gennemført i maj 1950. Enhver ved, at mit parti kun med stor betænkelighed gav tilslutning til den nævnte lov, og modydelsen fra den daværende socialminister var, at han gik med til påny at give statsanerkendelse til Kristeligt Dansk Fællesforbunds Arbejdsløhedskasse.

Jeg havde egentlig troet, at som situationen forelå: meget betydelige ændringer i maj 1950, meget betydelige merudgifter for stat og kommune i 1950, var tiden inde til, at man i hvert fald måtte puste og sige kort og godt: der er ikke nogen mening i at sende dette forslag i udvalg — særlig da jeg går ud fra, at det ærede medlem hr. Strøm ikke vil have, at det kommunistiske parti kan blive repræsenteret i dette udvalg. Jeg var derfor egentlig mest tilbøjelig til at anbefale at stemme lovforslaget ned, men man er jo en høflig mand, og hvis nogen stiller forslag om udvalg, kan vi jo ikke og vil heller ikke modsætte os det.

Asgar Jensen: Jeg kan i det store og hele henvide til den redegørelse, den højtærede arbejds- og socialminister har givet for de forbedringer, der blev gennemført i fjor ved arbejdsløhedslovens gennemførelse da. Men det er, ligesom det ærede medlem hr. Strøm kredser meget om det såkaldte forlig, der dengang blev gennemført. Jeg har jo kun læst disse forhandlinger, da jeg ikke har deltaget i dem, men jeg har i hvert fald fået den opfattelse, at det ærede medlem hr. Fibiger mener, at forliget gik ud på, at nu skulle arbejdsløhedskasserne herefter søge at klare sig selv. Så kan der måske være tale om et fortolkningsspørgsmål, om der på enkelte områder kan rejses krav om yderligere støtte til arbejdsløhedskasserne. Men i betragtning af at forliget klart er gået ud på, at arbejdsløhedskasserne herefter skal søge at klare sig selv, så synes jeg, at de, der har den opfattelse, at det gælder alle forhold, står stærkt i denne sag.

Jeg skal kun tilføje, at vi er af den opfattelse, at der ikke foreligger sådanne omstændigheder, at der er grund til nogen indgående drøftelse af dette forslag, men naturligvis, bliver der stillet forslag om et udvalg, vil også vi der være med til at se på sagen. Men vi kan altså ikke se, at der er grund til at gennemføre det foreliggende lovforslag.

Aage Fogh: Det var med stor glæde, jeg i maj måned i fjor var med til at gennemføre så væsentlige forbedringer for arbejdsløhedskasserne, at jeg vil tro, tallet ligger ikke på de 25 mill. kr., men et sted mellem 30 og 40 mill. kr. Det var med glæde, jeg gjorde det, fordi vi havde den opfattelse, at der nu var skabt mulighed for, at rigsdagen kunne forlange, at arbejdsløhedskasserne skulle føre en politik, hvorved der blev tilvejebragt balance. Den tidligere socialminister har efter min mening stor ære af det forslag, han da fik gennemført, men det var altså også en forudsætning, at man ikke fra anden side til enhver tid, både til jul og til pinse, skulle komme med og vente at få gennemført forslag om ekstraordinære tilskud til kasserne.

Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Lynnerup Nielsen, at jeg forstår ikke rigtigt, at han, når han ikke i fjor stemte for det forslag, der virkelig var kød på, et forslag, der, som jeg sagde, snarere drejede sig om mellem 30 og 40 mill. kr. end om de 25 mill. kr., så i år kommer med forslag om dette ekstraordinære tilskud på 10 mill. kr., hvorom han på forhånd ved, at han